

Achterflap

In het e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)' is aangetoond dat we niets kosten en dat het financiële belastingenparadigma dus totaal nutteloos in ons leven aanwezig is.

Maar het woord 'nutteloos' dekt de lading niet. Zoals het de lading ook niet dekt als je zegt dat een man die zijn vrouw in elkaar slaat, iets nutteloos doet. En zo is het belastingenparadigma ook echt wel even wat meer dan slechts nutteloos. Het is verwoestend, uiteen scheurend, vervuilend, en nog veel meer.

Het belastingenparadigma ligt diep in onszelf geworteld, het is niet slechts een financieel iets. Het denken dat het belasten van het leven nodig is om het leven zich te kunnen laten leven, is natuurlijk te waanzinnig voor woorden. Dat hebben alleen onderdrukkers en uitstoters en haters kunnen verzinnen. We hoeven hun oude echo's niet meer te blijven herhalen.

Maar het belastingenparadigma ligt nu zo diep in onszelf geworteld dat we er vrijwillig (want onbewust) voor kiezen om onze volgende generaties op allerlei manieren te belasten. Totaal nutteloos te belasten. Verwoestend te belasten.

Niet alleen zijn we bereid om hen op te blijven zadelen met alles wat niet werkt. Nee, zelfs proberen we hen op te zadelen met het herstel ervan, en het opruimen van de troep. De volgende generaties moeten maar bewijzen de betere generaties te zijn.... Verder komen de volwassenen van nu met zijn allen niet, zichzelf als drenkelingen samen vastklampend aan het oude paradigma.

Allerlei milieubewegingen lijken begrepen te hebben dat we de volgende generaties niet met onze troep op moeten zadelen. Maar zolang we er nog niet voor kiezen om eerst die volgende generatie zelf te bevrijden van het belastingenparadigma, zal alles zichzelf blijven herhalen, omdat dat in het belastingenparadigma zelf ligt opgesloten.

Gelukkig is er helder zicht buiten het belastingenparadigma. Heel helder zicht. Verlossend helder zicht. Het zicht vanuit ons niets kostende bestaan.

Dit is een boek voor mensen die zichzelf even opzij kunnen zetten. Want ongeacht wat je aan het doen bent, tegelijkertijd kunnen we de volgende generaties bieden wat we ze altijd al hadden moeten bieden. We kunnen onszelf daardoor op een nieuwe manier verder ontwikkelen, waardoor het samenleven zich op een nieuwe manier verder de toekomst in ontwikkelt.

Voorwoord: met grote vreugde toon ik je heel veel shit

Dit boek geeft zicht op een wereld in jouzelf die je nog niet kent.

Die wereld bevindt zich op een plek, in onszelf, die bedolven is geraakt door een gigantische shit, een gigantische troep. Troep die er door onze tijdsgeest in is gestopt. Troep die de weg naar die ongekende wereld in jouzelf altijd heeft geblokkeerd, zodat je die innerlijke wereld ook echt niet zou (her)kennen.

Die ongekende wereld is er niet eentje van eindresultaten. Het is er niet eentje van een beeld hoe prachtig en harmonieus alles op aarde zal worden, als xyz....

Nee, ze is er een van levensfundamenten, levenswaarheden, oorspronkelijk zelfbewustzijn, levensbewustzijn. Het is een wereld, een plek in onszelf, waarin we weten dat we in ons leven slechts een fundament nodig hebben dat de eenvoud en verplaatsbaarheid van een tiny house kan dragen, het hoeft geen megalomane vastgeklonken kathedralen verhalen te dragen.

Het patriarchale tijdperk heeft een gigantische troep op die ene plek bij ons naar binnen gestort, zodat we zijn kathedralen zouden dragen. Zo vormen wij zijn kunstmatige fundament, zijn kunstmatige dragers. Zo planten wij zijn zieke echo voort. Wij koesteren zijn diepgewortelde haat, zonder dat we het weten. En dat doen we vanuit de gigantische lulverhalen die er in ons zijn gestort.

Maar het is inderdaad allemaal maar gelul. Het is geen beton dat in ons is gestort, het zijn slechts flinterdunne verhalen die je met 1 vinger doorprikt.

Als ik je eerst al die troep in jouzelf aan zou wijzen, dan zou je jezelf er alleen maar verloren door voelen. Want wat moet je dan vervolgens verder doen met de lege plek die ontstaat als alle troep er zichtbaar is gemaakt?

Maar die volgorde heb ik niet aangehouden. Ik heb je eerst precies de kern van dat verloren, bedolven gebied in onszelf teruggegeven. Dat heb ik gedaan in het e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)'. En mogelijk heb je niet wezenlijk begrepen wat jou daar nu precies is teruggegeven. En dat is het besef dat we niets kosten, nog nooit iets gekost hebben en nooit wat zullen kosten.

Dat is niet zomaar een besef. Het is een existentieel levensbewustzijn, dat refereerbaar, toepasbaar, herkenbaar, aanraakbaar is geworden. En vanuit daar kunnen we ons met vreugde van alle shit in onszelf verlossen. Amen. Ik toon je her en der dus met grote vreugde de shit waar we van af zijn. Door die ooit verloren wereld in onszelf er steeds weer doorheen te laten schijnen.

Hoofdstuk 0: Hoe je jezelf even opzij kunt zetten

De waarheid is anoniem, en ze is volledig te verpulveren in ons bewustzijn.

De waarheid zelf is anoniem, is niet aan een persoon verbonden. Het maakt voor jou dus totaal niet uit wie ik ben, hoe ik ben, of je me leuk zou vinden als je me zou ontmoeten, hoe mijn leven tot nu toe in elkaar gestoken heeft, en verder nog in elkaar zal steken, of je autoriteit aan me toekent of niet. Niets van dat alles maakt uit. Niets.

En zo is het ook met jou: het maakt totaal niet uit wie jij op dit moment bent, de waarheid is toch wel de waarheid. En ze ligt geheid in jou verpulverd.

De waarheid zelf is dus niet verpulverd, die blijft altijd waar.

Maar in onszelf ligt ze in verpulverde staat.

Want het verpulveringsmechanisme zit ook in ons: dat is via overdracht in ons gepropt, en doet iedere dag haar werk. Het belastingenparadigma is die verpulveraar. En dit belastingenparadigma zit veel dieper in ons geïmpregneerd dan je denkt en heeft een andere gedaante dan dat je in eerste instantie denkt. Je gaat het in de loop van dit boek zien.

Je begrijpt dus dat als je de werking van de verpulveraar in jouzelf loslaat, dat je dan ineens in de leegte van het gebied van de waarheid terecht komt. Want je hebt die waarheid nooit toegepast, dus het gebied om haar heen is leeg, er is vanuit haar nooit iets opgebouwd, dus er straalt niets vanuit haar verder, er ligt niets om haar heen gedrapeerd dat vanuit haar ontstaan is, ze staat erbij als een in de steek gelaten singulariteit, een 1-puntig iets waar nog van alles uit voort moet komen. Het leven dat ze nooit heeft kunnen baren op aarde, want ze moest onaangeraakt blijven, uit naam van een verborgen agressor die zich in iedereen is gaan nestelen en altijd heeft gezegd dat je je van haar af moet wenden, zodat je zijn wereld altijd opnieuw zou blijven baren.

Ik heb je in het e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)' al laten zien dat er wel degelijk al iets uit haar voortgekomen is, maar in jouzelf is dat waarschijnlijk nog niet zo. Je moet echt beginnen om in jouzelf een heel nieuw dradenrijk, innerlijke structuur, raamwerk te gaan opbouwen, vanuit de niet meer verloren singulariteit: die ene niet meer verloren waarheid. En dat betekent dat je het oude raamwerk in jouzelf totaal los moet laten.

Je dient dus geen voorbeelden uit het oude raamwerk in jezelf erbij te gaan slepen, als vergelijkingsmateriaal. Je dient niet het oude naar het nieuwe toe te

slepen, je dient het nieuwe naar het oude toe te brengen, en het dwars door dat oude heen te laten gaan, waardoor de betekenis ervan gaat transmuteren.

Je moet bij de niet meer verloren waarheid dus niet 'het basisinkomen' komen neerleggen. Het ligt andersom: je dient de betekenis van ons niets kostend bestaansgeld bij 'het basisinkomen' neer te leggen. Dat begint dus in jouzelf: je dient de betekenis van ons niets kostend bestaan in jezelf door 'het basisinkomen' heen te laten gaan. Dan zie je zelf (daar heb je mij niet voor nodig) dat de basisinkomensstroming is blijven steken in het willen blijven belasten van andere mensen. Ze willen het belastingenparadigma voort blijven planten. Ze willen dus ook hun eigen volgende generatie, hun eigen kinderen kunnen blijven belasten. Ze uiten zich vanuit 'het recht op leven', en laten dat vergezeld gaan van de diepgewortelde, voor zichzelf genormaliseerde uiting van 'het recht opeisen om onzichtbare anderen te belasten, ook je eigen kinderen'.

Misschien ben jij dat wel, die dat doet. En dan voel je je nu mogelijk in je ego aangetast. Ja, dat kan. Je kunt natuurlijk ook zo volwassen zijn om te zeggen: 'Oh ja, daar was ik dus ook in vastgelopen zonder dat ik het zag, maar nu zie ik het.' Dat maakt alles 1000 keer makkelijker voor jezelf: emotioneel volwassenheid.

Reken maar dat jouw ego 6 miljoen keer geschonden wordt, als je alle verhalen uit het oude paradigma blijft aandragen. Want dan gaat 6 miljoen keer dezelfde waarheid van het leven door jouw aandragingen heen en verpulvert die aandragingen steeds weer. Dan voel je je 6 miljoen keer in je ego geschonden, en ga je net doen alsof ik een onaardig iemand ben, of de waarheid niet te harden is.

Als jij voortdurend als een klein verwend kind het oude dat je met jouzelf meedraagt op de stoep van de niet meer verloren waarheid probeert te dumpen, dan ben je zelf degene die onaardig is: je wilt de waarheid van het leven blijven belasten met alles wat je je hele leven opgebouwd hebt. Verhalen, opgebouwd vanuit de verpulvering van de waarheid, en die verhalen dan nog eens op haar stoep neerleggen ook. Verhalen, opgebouwd vanuit haar eigen verminking, en die verhalen dan nog eens op haar stoep leggen ook, of de niet meer verloren waarheid even voor die verhalen van jou wil blijven zorgen, verhalen waar ze zelf in weggeduwde staat is. Ja.. het is macaber, wat er in ons ligt opgeslagen.

Je dient jezelf even opzij te zetten, en de waarheid uit te nodigen: 'Ga jij maar even door al mijn opgebouwde verhalen heen, jij teruggevonden waarheid'. Dus zet jezelf opzij van de verhalen die je al kent. Ga ernaast staan, doe niet alsof je eraan vastgeklonken bent. Ga ernaast staan, en nodig de teruggevonden waarheid uit om er doorheen te gaan, die verhalen te laten transmuteren, dan kan je daarna kijken of je die verhalen dan weer terug in jezelf wilt aannemen.

Ik ga het in dit boek over de volgende generaties hebben.

Mocht je denken dat ik daarmee probeer op te treden als de beschermer van de volgende generaties, dan heb je het mis. Ik treed op als de beschermer van de waarheid in ons bewustzijn. De niet meer verloren waarheid. De waarheid dat we niets kosten, nog nooit iets gekost hebben, en nooit wat zullen kosten. Op deze bescherming zal ik later in dit boek nog uitgebreid terugkomen.

De niet meer verloren waarheid. Ik hoef niets voor haar te doen, want ze is toch wel waar en zal altijd waar zijn. Maar ik geef wel heel bewust zicht op het haar willen belasten dat iedereen doet, aangeleerd. Je moet haar *toepassen*, niet haar belasten. En dat begint dus al met de richting van jouw gesleep: sleep je alle bestaande verhalen naar haar toe, of laat je haar door al die verhalen heen gaan?

Ook als je sinds 2008 'een nieuwe theorie' of 'een nieuw inzicht' bent gaan omhelzen, dan moet je bereid zijn om dat als jouw centrum los te laten, het niet naar de teruggevonden waarheid te leuren. Het ligt andersom: je dient de teruggevonden waarheid door dat 'nieuwe inzicht' van je heen te laten gaan.

In een verhaal dat je met je meeleurt, leurt je ook heel veel 'onderlinge verhoudingen' met je mee. Als werkloze 55+-ers samen pleiten voor een basisinkomen voor werkloze 55+ers, dan pleiten ze er dus voor om 18-26 jarigen (hun eigen kinderen) te belasten voor hun persoonlijke 55+ gerief. Dat is dus hun verborgen verhouding tot hun eigen kinderen: hun bereidheid om hen doodleuk belasten. Nu niet meer verborgen, want ik heb haar aangewezen, haar zichtbaar gemaakt.

Iemand die bereid is diens eigen kinderen te offeren, die hoef je niet serieus te nemen. Die is ziek. Maar onderkent dat niet als zodanig, allicht, want we hebben allemaal geleerd dat het normaal en nodig is.

Van ziek zijn is genezing mogelijk, maar dan moet je wel de pil van de waarheid durven slikken. En die pil moet je dus zelf willen slikken. Je hoeft dit boek alleen

te lezen, als je de pil van de waarheid wilt slikken. Een waarheid die niets te maken heeft met 'een theorie, een idee, een plan, een voorstel, een persoonlijk ongenoegen'. Nee, het is de waarheid van het leven zelf, die altijd zo keihard weg-gerefereerd was door het gebulder van het belastingenparadigma, dat ze niet meer zichtbaar was.

Maar ze is al lang weer zichtbaar, en toepasbaar gemaakt. Zowel toepasbaar in ons bewustzijn als in de fysieke wereld.

Dus nu kan je leren om zelfstandig om te gaan met *een levenswaarheid*, midden in the reality of the now.

'Zelfstandig' betekent niet 'per se alleen'. Nee hoor, ik geef je hier allerlei aanreikingen mee voor jouw nieuwe onderscheidend vermogen. Maar wat je daarmee doet, dat blijft aan jou. Ik kanaliseer je nergens naartoe, wel laat ik zien dat onze responsmogelijkheden onuitputtelijk zijn.

Ik kanaliseer je niet 'uit naam van een afgrond die we moeten zien te voorkomen', want ik hoef niet voor de wereld te zorgen. Ben ik dus ook niet aan het doen. Ik ben alleen maar de niet meer verloren waarheid voortdurend haar plek aan het teruggeven, in iedere laag van het leven.

Ik kanaliseer je dus niet maar ik ga ook niet alle al bestaande verhalen bevestigen. Nee, hoor. Als het niet opgebouwd is vanuit de waarheid dat we niets kosten, dan is het dus opgebouwd vanuit het oude, is het dus het oude. En dat oude is niet zomaar iets dat je als 'optioneel naast het nieuwe' kunt neerzetten, als een neutrale keuzemogelijkheid. Nee hoor, dat oude is helemaal geen neutraal iets, verbergt iets vernietigends in zich, ongeacht hoe prachtig het ook verkocht wordt.

Dus als je hier over de circulaire economie begint, dan pas je weer een oude belastingdynamiek toe, ben je de waarheid weer aan het belasten, aan het zicht aan het onttrekken, door 'de circulaire economie' er weer voor te zetten. Niet doen. Als je de niet meer verloren waarheid door het concept van 'de circulaire economie' heen laat gaan... ah... DAN ben je jezelf aan het ontwikkelen.

Dus dump hier ook geen Tegenlicht documentaires, dump die niet op de stoep van de niet meer verloren waarheid. Als je de niet meer verloren waarheid door die Tegenlicht documentaires heen laat gaan.. ah.. DAN ben je jezelf aan het ontwikkelen.

Je dient alleen nog maar de niet meer verloren waarheid overal doorheen te laten gaan. Dan krijg je zicht op datgene wat alle oude verhalen nog altijd proberen uit te stoten, wat ook de Tegenlicht verhalen nog altijd proberen uit te stoten.

Het zal je verbazen hoe diepgeworteld die uitstotingsbehoefte in iedereen ligt. Allemaal uit naam van 'iets'.. . Dat 'iets' zal in dit boek steeds meer zichtbaar voor je worden. Je hoeft er niet bang van te zijn, ook al is het een gedrocht.

De waarheid van het leven werkt als de exorcist van dit gedrocht.

In de vorige zin zit een 'onderling verhouden' verborgen. De zin kan namelijk alleen maar gaan over mensen waar het gedrocht al daadwerkelijk in zit. In 0-jarigen zit dat gedrocht nog helemaal niet. Maar 0-jarigen hebben wel alle belang bij de exorcist die het gedrocht uit hun eigen ouders verjaagt. Wat niet betekent dat ik er maar voor moet zorgen dat dat gebeurt. Nee hoor, laten alle ouders daar maar lekker zelf verantwoordelijkheid voor nemen, mijn werk is er al beschikbaar voor. Ik heb de exorcist al op aarde laten verschijnen, ik heb de waarheid alweer terug laten komen, zij werkt zelf als de exorcist van het gedrocht dat haar altijd wilde verbergen.

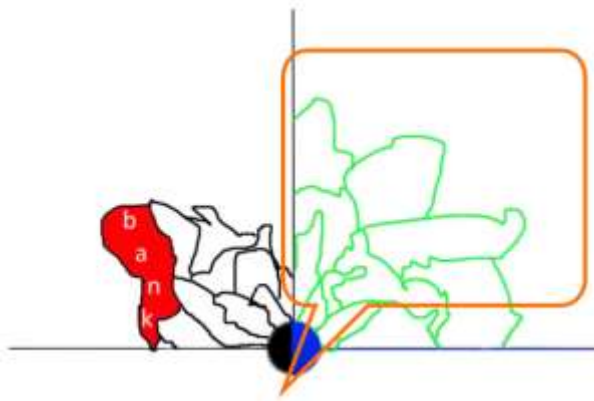
Nou, genoeg metaforisch gesproken.

Laten we in Hoofdstuk 1 eerst weer even de niet meer verloren waarheid op een rij zetten. Zodat we die overal doorheen kunnen laten gaan. En ik hanteer daarin alleen maar het onderlinge verhouden 'Oude generaties, nieuwe generaties'. Want ook daarin ligt een verloren waarheid voor het oprapen.

Ik hanteer dus niet 'Het oude systeem versus het nieuwe systeem'. Ik hanteer ook niet 'de economie versus het milieu', ook niet 'rijk versus arm'. Nee dat zijn allemaal schijnverhoudingen, waar de volgende generaties voortdurend aan opgeofferd worden, en dat offeren gebeurt door de oudere generaties.

Ik positioneer de niet meer verloren waarheid over and over again, pas haar toe, over and over again, laat haar overal doorheen gaan, over and over again. Ik laat haar transmuterende kracht zien, over and over again.

Hoofdstuk 1: De niet meer verloren waarheden weer even op een rij

Deze verbeelding komt [uit deze video](#).

De rechterwereld is het samenleven vanuit de niets kostende souplesse. En vanuit ons zelfbewustzijn dat we niets kosten.

We hebben geen idee gehad hoeveel we kapot maken door verder te blijven gaan vanuit het belastingenparadigma. En dat konden we ook niet, want we hadden daar niet het juiste referentiemateriaal voor.

Maar het point of no return is al bereikt. We kunnen niet meer terug.

Ik weet zeker dat je die uitspraak verkeerd interpreteert. Dat kan haast niet anders, want ik kom vanuit het ooit maar nu niet meer verloren referentiekader.

Dus laten we dat eens goed in de vingers gaan krijgen, het niet meer verloren referentiekader. Haar kern ken je al:

We kosten niets.

We hebben nog nooit iets gekost en zullen ook nooit iets kosten.

Dit is AL waar. Dus ook al gaat alles op dit moment nog steeds op de oude voet verder, toch is het waar dat we niets kosten.

Alle mensen die een vorm van uitkering hebben, kosten niets. Dat is NU waar. Niet pas als we ooit vanuit bestaansgeld zullen samenleven. Nee, het is NU waar, het was altijd al waar.

Net zo goed als dat de vrijheid van zwarte mensen altijd al van henzelf is geweest. Altijd, iedere dag, ieder moment in de geschiedenis. Dat was ook waar toen ze op afschuwelijke wijze als slaven behandeld werden. De waarheid was dat hun vrijheid van henzelf was, niet van de slavenhandelaars. Maar die eigenden het zich gewoon toe.

Alle mensen die een vorm van uitkering hebben, kosten niets. Alle kosten die daaromheen spelen, worden alleen maar gemaakt om hen af te ranselen.

Psychisch. Om hen te laten zien dat ze ZOMAAR niet mogen bestaan. Om hen te laten zien dat ze een ander dankbaar moeten zijn. Dat zieke spel zelf, is wat al die kosten vergt. Niet de mensen met een uitkering zelf, want die kosten niets, dat weet je.

Als mensen met een uitkering hier zelfbewustzijn op krijgen, dan is dat het point of no return. Zelfbewustzijn dat er eenmaal is, kan er niet meer niet zijn.

Maar niet alleen mensen met een uitkering. Ik heb geen uitkering. Toen ik zelfbewust werd (het voelt als lang geleden), had ik ook geen uitkering. Ik had een goede baan, goede vooruitzichten, etc.. En midden daarin werd ik zelfbewust, keek ik ineens dwars door alles heen. En dat is het point of no return.

Vanuit mijn zelfbewustzijn keek ik dwars door 'het systeem' heen. Maar de rest van de wereld maakt een omgekeerde beweging: die moet eerst door het systeem heen kunnen kijken, om daarmee in haar normale zelfbewustzijn terug te kunnen landen. Dat is waarom je eerst het e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)' moet lezen, omdat je dan pas hier in dit boek 'Het belastingenparadigma als de grote vervuiler' in kunt dalen op zelfbewustzijn, in kunt dalen naar het point of no return.

We kosten niets. Dat is het point of no return.

De uitleg in de buitenwereld is niet het point of no return. Ze is wel belangrijk, en je moet haar ook zeker telkens weer laten zien aan mensen die zeggen dat het niet waar is, maar dat is niet het point of no return. Pas als het in jouw zelfbewustzijn is in gedaald als zelflevende kracht, is het point of no return bereikt. Je kunt dan niets meer met het oude paradigma. Maar dat oude paradigma gaat wel verder in de wereld om je heen.

Dus als ik zeg: 'Laat ik eens even alle niet meer verloren waarheden nog eens op een rij zetten', dan maak ik een grapje met je. Er is er maar 1. En die ligt op zelfbewustzijn: we kosten niets, hebben nog nooit iets gekost en zullen nooit iets kosten. Dit dien je echt in je zelfbewustzijn haar werk te laten doen, zodat ze die singulariteit in jouzelf wordt. Zij heeft een waanzinnige kracht. Niet als in: 'Ze stoot de buitenwereld omver'. Nee, ze verklaart alles zelf.

Ik kost niets, dus er is niemand die belasting voor mij betaalt. Niemand kost iets dus ik betaal voor niemand belasting. Dat is AL waar.

Besef je het verschil met deze uitspraak: 'Dus eigenlijk hoef ik voor niemand belasting te betalen'.

Het is AL waar dat ik voor niemand belasting betaal. De belastingen die ik betaal, zijn er dus voor heel iets anders dan ons altijd verteld is. En dat is niet omdat 'de macht zo snood bezig is'. Nee hoor, Mark Rutte heeft geen idee waar hij mee bezig is, is in het oude paradigma simpelweg als het beste jongetje van de oude klas beschouwd, en mag daarom leidertje spelen in die oude klas.

Maar niet alleen Mark Rutte heeft geen idee waar hij mee bezig is. Ook de nieuwe helden van de zo hip geworden milieubewegingen hebben geen idee waar ze mee bezig zijn. Ook zij komen niet vanuit het zelfbewustzijn dat we niets kosten. Ze zouden dus best wel een beetje hulp kunnen gebruiken, maar slaan het ook al jaren af, net zoals Mark Rutte (en zijn omgeving).

Dus de partijen die pal tegenover elkaar lijken te staan, komen allebei uit precies hetzelfde zieke punt in zichzelf. Het zieke punt in zichzelf is nog steeds in stand gebleven, en ze passen het beiden slechts op een andere manier toe. Ze hebben de pil nog niet geslikt.

Er is maar 1 niet meer verloren waarheid: we kosten niets.

Daarnaast zijn er ook nog allemaal dingen die je misschien nog niet wist, en omdat ik het wel wist, heb je het alsnog overgedragen gekregen via mijn werk. Maar dat is dus iets anders dan een (niet meer) verloren waarheid.

Een verloren waarheid is iets wat niemand meer weet en IN ons zit.

De ontdekking van Plutonium was dus niet een verloren waarheid. Het is wel iets waar niemand ooit van afgeweten had. Totdat ze ontdekt werd. Maar een ontdekking, een altijd al aanwezig iets in het fysieke leven, is niet hetzelfde als een verloren waarheid. Een verloren waarheid is iets wat IN ons zit: een zelfbewustzijn. Een begrijpen dat plotsklaps door onszelf heen komt.

Een verloren waarheid kan in onszelf terugkomen, als de poorten die er altijd voor hebben gelegen, open zijn gegaan. Doordat de poort 'vrouwen' een eeuw geleden open ging, en daarna de poort van 'het vrouwelijke', is in mij de poort van 'onze vrije levenstoegang' open kunnen gaan. Als ik in 1863 was geboren in plaats van 1963, was dat waarschijnlijk niet gebeurd.

Onderdrukking sluit vele poorten. Die moeten dan 1 voor 1 opengaan. Mensen die op dit moment nog steeds (onbewust) diepgewortelde vrouwenhaat

hebben, kunnen de poort op onze vrije levenstoegang niet open laten gaan in zichzelf, omdat ik degene ben die haar aanreikt.

Ik heb in mijn boek 'Als de regering ineens oplost' niet voor niets ondertekend met 'vrouw'. Daardoor rennen de mensen die nog altijd bewust of onbewust gevuld zijn met diepgewortelde vrouwenhaat vanzelf weg. Prima. Ze zijn toch niet in staat om te lezen wat er staat, ze zullen alleen maar aan 1 stuk door in zichzelf alles wat ik schrijf ter discussie willen stellen. Dat is het belastingenparadigma in henzelf.

Als je wilt dat een groep niet mee mag doen, dan moet je die groep belasten, door hen in allerlei opzichten ter discussie te stellen. Ja, dat is het belastingenparadigma. Verzwaar het leven van een bepaalde groep, door alles wat ze doen en zijn en bieden, ter discussie te stellen.

Verzwaar het leven van mensen met een uitkering, door alles wat ze doen en zijn en bieden, ter discussie te stellen.

Laten we die zin eens even herschrijven vanuit het normale referentiekader, het referentiekader van de rechterwereld:

Verzwaar het leven van mensen die geen betaalde baan hebben, door alles wat ze doen en zijn en bieden, ter discussie te stellen. Want ze moeten **GODVERREDOMME BETAALD WERKEN ZODAT DE AGRESSOR HEN KAN BELASTEN EN GELD BIJ HEN KAN OPEISEN.**

Ja, er zijn geen mensen met 'een uitkering'. Ze hebben gewoon hun bestaansgeld. Het zijn mensen die leven vanuit hun eigen bestaansgeld. Maar de zieke echo van de agressor van ooit wordt nog altijd door de hele maatschappij uitgevoerd richting mensen zonder betaald werk. **WE WILLEN JE GODVERREDOMME KUNNEN BELASTEN, WE WILLEN GELD BIJ JE KUNNEN OPEISEN. FOR NO REASON DAN HET WILLEN OPEISEN ZELF.**

Mocht je nu in de valkuil van het oude paradigma trappen, en denken: 'Ja maar dat is toch logisch, want de rest van de maatschappij snapt dit alles toch nog niet', dan mag je jezelf afvragen waarom je de agressor aan het zalven bent. Dat is hier niet nodig, we zijn hier in de rechterwereld niet achterlijk, we weten dat de hele maatschappij onbewust is. We zijn hen niet aan het schofferen, want ze lezen dit boek niet. Dit boek is er voor jou, want jij leest het. Voel jij jezelf geschonden?

Dit Hoofdstuk 1 is getiteld 'De niet meer verloren waarheden weer even op een rij.'

En nu voel je je misschien wel bedrogen, omdat ik maar 1 waarheid op een rij heb gezet en zeg dat het de enige is.

Ja, dat is de enige manier om jou uit jouw oude paradigma te krijgen. Het oude paradigma leest namelijk met oude verwachtingen, en wil niet horen dat het allemaal echt maar om 1 ding draait. Het oude paradigma wil horen dat dat niet kan, dat het veel complexer moet zijn dan dat. Ook dat is het belastingenparadigma: alles moet nodeloos moeilijk moeilijk moeilijker zijn.

Dus ik leid je vanuit de werking van het oude paradigma naar de drempel van de rechterwereld. Op de drempel kan je nog 1 keer kiezen.

Ik heb je in dit hoofdstuk van een voorbeeldwerking vanuit het nieuwe referentiekader laten proeven. En ik heb je een waarschuwing gegeven. De waarschuwing is dat als je op jouw zelfbewustzijn ingedaald raakt, op die ooit verloren singulariteit in jezelf ingedaald raakt, dat je dan het point of no return hebt bereikt. Je kunt het dan echt niet meer anders waarnemen dan zo.

Dat is iets wat je wel moet willen. Als je het niet wilt, lees dan niet verder, want dan raak je alleen maar gefrustreerd. Ik ben ook helemaal niet op zoek naar mensen die niet vanuit de singulariteit willen komen. Wat zou ik daar aan moeten hebben?

We kosten niets. Dat is AL waar. Dus de waarneming van alles wat er gaande is, is daarmee ook AL veranderd. Je ziet nu letterlijk dat mensen die ~~een vorm van uitkering hebben~~, hun bestaansgeld hebben en geen betaald werk hebben, gewoon moedwillig gesard worden door de rest van de maatschappij die maar wat graag bakken vol met geld betaalt om het stalkingsapparaat op hen neer te dumpen.

Alles is al veranderd. AL. Want onze waarneming is veranderd.

Dus heb vooral geen medelijden met de belastingbetaler. En ook niet met de mensen die ~~een vorm van uitkering hebben~~, hun bestaansgeld hebben en geen betaald werk hebben. Want beide groepen hebben mijn werk al beschikbaar. Als ze er niets van af willen weten en er niets mee willen doen, dan is dat aan henzelf.

Ik wijs groepen niet aan vanuit een verborgen boodschap dat je hen moet redden. Ik laat zien dat je hen anders waarneemt vanuit het normale

referentiekader. En dat betekent dat zij zichzelf dus ook anders waarnemen vanuit het normale referentiekader.

Alles wat ik aanwijs, moet je daarna op jezelf terug laten slaan.

Vond jij het ook altijd normaal dat mensen met een uitkering gestalkt werden, vergoelijkt met het feit dat ze op de zak van de belastingbetaler teren? Ja? En nu? Voel je dat je nu letterlijk in een ander gebied in jezelf aanbeland bent?

Wil je zo verder? Wil je vanuit de zelfverklarende kracht van het nieuwe referentiekader, het normale referentiekader verder? Je weet dat er dan niets meer over blijft van alle beelden waar je je hele leven mee geïdentificeerd hebt. Je weet dat er dan ook niets meer over blijft van al het zogenaamde nieuwe dat er sinds 2006 allemaal een plek heeft gekregen via de media. De nieuwste telg: 'The doughnut economy'. Gepromote door Tegenlicht, en Tegenlicht is voor veel mensen de nieuwe god op aarde geworden: als Tegenlicht het zegt, dan zal het wel waar zijn.

Nee het is niet waar dat we naar een donut economie moeten. Er zit daar een hol gat in het midden. Waarom zouden we een hol gat in het midden van het samenleven willen hebben? Maar het wordt alweer geslikt als zoete koek.

Ben je arm? Ben je zwak? Ben je alleen? Heb je geen omgeving waarmee je op een normale manier over nieuwe inzichten en nieuw zelfbewustzijn kunt praten? Vraag jezelf dan af of je dit boek wel wilt gaan lezen. Er is namelijk geen grote stroming waarbij je aan kunt sluiten.

Ik heb je tot aan de drempel gebracht zodat je kon zien wat er in deze rechterwereld gebeurt. Ik laat je ook zien dat iedereen hiervan wegrent. Dus je komt hier in een lege wereld terecht. Het is dus in de fase dat je er alleen in kunt stappen als je een eigenkrachtig persoon bent. Want iedereen onthoudt al hun hebben en houwen nog aan deze wereld, de ooit verloren wereld.

Maak je keuze. Ik verlang niets van je. Ik bied slechts iets aan, doordat ik op aarde aanwezig ben. Dit is nu eenmaal wie ik ben en wat ik te brengen heb. Ik eis niet van je dat je het wilt hebben.

Als je de singulariteitswerking niet in je wilt hebben, dan is dat jouw vrije keuze. Ik ben niet de wereld aan het redden, ik ga jou dus ook niet belasten met het doen alsof je per se moet gaan. Nee hoor, je bent niets verschuldigd aan mensen die zelf niet gaan.

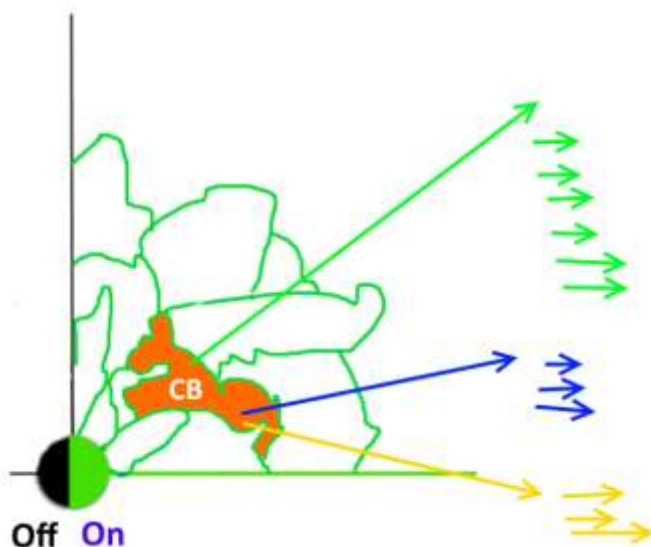
Dit boek is voor mensen die begrijpen dat je niet de linkerkant van het plaatje moet bestrijden, maar de rechterkant van het plaatje moet gaan leven. Dan loop je vanzelf wel aan tegen de strijd die de linkerwereld dan bij je neerleg. Yep..... Je onthult daardoor die diep gewortelde strijd in iedereen: de strijd met ieders vrije bestaan: 'Jij mag godverredomme ZOMAAR niet bestaan.'.....

Desondanks kan je toch de rechterwereld leven. Je kunt daarin dingen uitkiezen die je graag verder wilt brengen in jouw eigen leven. Bijvoorbeeld 'rewriting the library', of bestaansgeld laten doorstromen zodat het normale zich überhaupt door een aantal mensen kan leven....

'Zodat het normale zich überhaupt kan leven'... door een aantal mensen.

Een nieuw crowd bewustzijn laten ontstaan, doordat mensen die vanuit het nieuwe zelfbewustzijn komen, het nieuwe kunnen leven. Of niet. Als dat jouw interesse niet heeft, dan doe je dat niet, dan laat je gewoon geen bestaansgeld doorstromen. Je wordt hier niet belast, er wordt hier niets van je geëist. Er wordt je slechts een overvloed aan nieuw zicht geschonken.

Ik heb je tot aan de drempel geleid. Maak je keuze en draag je eigen keuzes. Mijn schrijven is er voor mensen die bewust gekozen hebben om vanuit de referenties van de rechterwereld verder te gaan.

Hoofdstuk 2: Andere dingen leren ervaren, innerlijk ervaren

Ok, je hebt een bewuste keuze gemaakt om hier te zijn. Welkom terug.

We kosten niets. Ik kost niets, jij kost niets, niemand kost iets. Ga vanavond eens naar het journaal kijken, en denk bij alles wat je daar hoort heel bewust na wat je nou precies hoort: denk na vanuit de waarheid dat we niets kosten. Ga dus niet consumerend kijken: 'Ja hoor, stop alles maar in mijn bakkes, is slik het wel weg'. Ga ook niet vechtend kijken: 'Ach, het is allemaal onzin wat ze zeggen'. Nee, ga toepassend kijken. Dan zie je net zo goed dat het allemaal onzin is, maar dan leer je zelf onderscheid te ervaren. Ja, ervaren. Het gaat er niet om dat je in je hoofd gaat zitten maar in je innerlijke zintuigen: kunnen ervaren wat mensen wordt aangedaan, wat het leven wordt aangedaan.

Je denkt misschien dat je dat echt al ervaart: iemand die in diepe armoede leeft vind je misschien wel zielig, en je ervaart het misschien ook wel als heel erg onrechtvaardig. Mooi, het gevoel van onrechtvaardigheid is belangrijk. Maar je moet ook nog andere dingen gaan ervaren, en ja, dat moet je nog leren. Want je bent het afgeleerd. Het oude raamwerk in je, je oude aangeleerde innerlijke structuur, je oude bewustzijnsstructuur, je oude denkstructuur, je oude waardenbelevingsstructuur, je oude gevoelsstructuur, kortom, jouw totale oude (huidige) innerlijke raamwerk zorgt er namelijk voor dat heel veel dingen niet tot je doordringen. Zo werkt 'weg refereren': dat doet jouw oude innerlijke raamwerk.

Voordat we in dit boek samen naar de volgende generaties gaan kijken, moet je eerst weer opnieuw leren om normaal te ervaren. En je hebt iedere dag letterlijk miljarden berichten tot je beschikking om jezelf daarin te oefenen. Kijk, ik pluk er op het moment van schrijven gewoon even een bericht uit, de eerste de beste die ik zie, als ik het internet op ga: [lees dit stuk maar eens door](#). Je kunt het scannend doen, want heel precies hoeft je het niet te weten, het refereert allemaal aan hetzelfde oude zieke gedrag als altijd al. En ga nu kijken wat je innerlijk ervaart bij het ondertussen steeds weer ZELF lezen: 'En het bestaan van alle Grieken kost niets'. Je weet ook hoe je dat in kunt vullen: niets kostend bestaansgeld, getallencreatie ter hoogte van hun economische bestaanswaarde. Maar dat weet je al, dus je hoeft jezelf dat tijdens het lezen niet iedere keer opnieuw uit te leggen. Je moet het andersom lezen: dat hen dat ontnomen is en ontnomen blijft ZODAT de trojka kan doen en laten wat ze wil. Je hoeft niet eens te weten wie nu precies de beslissers zijn in de trojka, want je weet dat het een stel mannen zijn die op het leven van anderen willen

schijten. Zij weten echt wel dat je een spreadsheet getal ook gewoon voor mensen aan kan maken, en ze willen het niet. Ze willen op mensen kunnen schijten, want ze geilen op de positie die ze daarmee kunnen innemen. Er ligt geen enkele ratio onder wat ze doen, maar ze proberen het wel te verkopen als ratio. Bla bla bla bla, jij prikt inmiddels door die gore diarree heen. En kijk nu eens wat jij daarbij ervaart: dat de Grieken niets kosten, hun bestaan kost niets, maar van oudsher is hen moedwillig hun vrije levenstoegang ontnomen, ZODAT ze daarmee economisch geknecht zouden zijn, ZODAT een groep mensen met hen zou kunnen sollen. En wat je nu bij de Grieken ziet, is de setting waar IEDEREEN in geduwd is, ja ook Nederlanders. Die lijkt bij ons nog onzichtbaar (voor mij is ze niet onzichtbaar), maar via de Grieken is ze nu gewoon zichtbaar. DIT is hoe die zogenaamd geweldige instituten zich tot ons verhouden: precies zoals je bij de Grieken ziet.

De ellende die in het artikel beschreven wordt is er totaal voor niets. Want het bestaan van de Grieken kost niets, helemaal niets. Je weet ook dat de trojka deze niets kostende souplesse van het samenleven binnen 1 dag had kunnen implementeren voor Griekenland. Mocht je dat niet weten, dan heb je mijn e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)' doelbewust niet gelezen. Ik refereer hier telkens aan het boek, en dan ga jij het boek doelbewust niet lezen? Nou, dat is nog tot daaraantoe, dat is jouw vrije keus. Maar wat doe je dan godsnaam helemaal hier in dit hoofdstuk? Je bent je hele leven gevuld met miljarden berichten vanuit het oude. En dan kies je ervoor om vooral het werk vanuit het nieuwe referentiekader niet te lezen? Want 1 boek zou werkelijk teveel zijn? Ja?

De ellende die in het artikel beschreven wordt is er totaal voor niets. De Grieken kosten niets. En we krijgen nu dus precies zichtbaar waarom mannen ooit het leven op aarde zijn gaan onderwerpen. We hadden al zicht op HOE: door onze vrije levenstoegang aan ons te ontnemen, ons de toegang tot het leven te weigeren, TENZIJ je doet wat hij wil. En dat gebeurt nu allemaal via betaalmiddel, via een getalletje in een spreadsheet: dat getalletje dat aan de mens wordt geweigerd, onthouden. Doelbewust. Zodat mannen het leven op aarde kunnen misbruiken zoals ze willen. Heel het leven moet aan hun gerief tegemoetkomen. Dat kan zijn het misbruiken van een jongetje. Zorg dat het jongetje niet kan leven, onthoudt het jongetje zijn vrije levenstoegang, dan zal het voor een luttel bedrag zichzelf als seksslaaf verkopen, of zal het zichzelf voor een luttel bedrag als werkpaard in een fabriek verkopen. Dan kan je jongetjes uitbuiten zoals je wilt. En je kunt egotrippend heersertje spelen zoals

je wilt, zoals je het de trojka ziet doen. En je kunt de mensheid leegroven van haar vruchten, om daarmee je geilend verlangen naar techniek te betalen. Dan maak je het leven op aarde wijs dat het waanzinnig belangrijk is om de ruimte te exploreren, dan moet iedereen belastinggeld ophoesten, om de persoonlijke interesse van mannen in vervulling te laten gaan. Niet omdat het werkelijk waanzinnig belangrijk is, maar omdat het hun eigen interesse is en ze van het leven op aarde eisen dat zijn wil ingewilligd wordt. En dat kan allemaal, door het leven haar vrije levenstoegang op aarde te onthouden, te versperren, af te nemen. Dan worden het beesten die je kunt misbruiken. Fysiek in fabrieken, psychisch in je zieke verhalen: ze gaan je zieke verhalen meeverkopen. De mens gaat er dan toch wel in mee, want denkt dat al die 'leidende' mannen hun levenstoegang verzorgen: 'Als we maar naar jullie luisteren, dan kunnen we met zijn allen bestaan'. Nee hoor, dan kan ZIJN zieke verhaal bestaan, en daar is de mens slechts een tool in.

Zo is het allemaal begonnen. En iedereen is er altijd onbewust in mee gegaan, vanuit de uitgestoten staat van het leven.

We denken natuurlijk graag dat dat in Nederland niet meer zo is, maar dat is grote onzin. Heb jij je bestaansgeld dan? Nee. Precies. Je bent dus nog altijd doelbewust economisch geknecht. En je vindt van jezelf misschien dat je heel goed met die economische knechting weet om te gaan, want jij hebt het misschien wel goed, dus ach, eigenlijk heb jij helemaal geen last van die economische knechting? Alle problemen die er zijn, ook de milieuproblemen, komen daar ook uit voort, en daar heb je ook geen last van? Dat kan.

Het trojka stuk laat heel goed zien hoe grote instituten alleen maar bestaan om op het leven te kunnen schijten, zodat je een spel met dat leven kunt spelen. Zowel de grote geld-instituten als de regeringen samen spelen dit spel van het schijten op het leven.

De schrijver van het trojka stuk weet waarschijnlijk niet eens hoe waanzinnig helder hij het beschreven heeft. Want die is wel diep verontwaardigd, maar doorziet niet waar dit alles nou vandaan komt (het is gewoon een overgeleverde echo uit het verleden), doorziet niet dat de Grieken niets kosten (misschien heeft hij wel al vaker gedacht: 'Nou, er kan dan toch ook gewoon geld voor die mensen aangemaakt worden?'), maar is daarmee slechts in systeemdenken blijven zitten, er ligt nog geen zelfbewustzijn onder dat dat nou juist altijd moedwillig aan mensen onthouden is, ZODAT mannen die geilen op machtsspelletjes, dat trojka spel kunnen spelen), doorziet niet dat hij met het

artikel ook al alle andere artikelen heeft geschreven. Want het trojkaspel is dus ook de man die een klein jongetje als zijn seksslaaf inkoopt. En het Nederlandse echtpaar dat een weeskindje in een ander land koopt.

Oh.... Bij de laatste zin voelde je vast ineens niets meer, want dat ligt zo diep genormaliseerd in iedereen. Nu moet jouw hoofd aan het werk slaan, om het te gaan begrijpen, want je hebt er geen werkelijke verontwaardiging bij gevoeld, mogelijk.

Ik zal het je nog moeilijker maken: de vreugdevolle basisinkomensstroming is ook onderdeel van het trojka spel. Ze vinden het namelijk allemaal doodnormaal om onzichtbare anderen te belasten. Publiekelijk. Ze schamen zich er niet eens voor. Het ligt totaal genormaliseerd in zich, als een RECHT om een ander te belasten.

Daar ervaar je waarschijnlijk ook niets bij, omdat het in jou ook genormaliseerd is?

Dus ga nu voortaan zo naar het nieuws kijken: ga kijken wat je innerlijk ervaart bij het weten dat we niets kosten, dat niemand iets kost, en dat alle ellende die voorgeschoteld wordt in het nieuws, er dus voor niets is, en alle vreugdevolle verhalen nog wel even met een korreltje zout genomen moeten worden. Ga eens kijken wat je er innerlijk bij gaat ervaren.

Ga kijken wat je innerlijk ervaart vanuit het waarnemen dat we niets kosten. Dat de jongen op minuut 21:06 [in deze film](#) niets kost. Dat zijn vrije levenstoegang ontnomen is ZODAT hij economisch geknecht is en hij in die fabriek misbruikt kan worden.

Het gaat me er niet om dat je verontwaardiging moet gaan ervaren. En als je dat gaat ervaren, is dat prima. Maar het gaat me om iets anders. Iets, waardoor je ooit bereid zult zijn om voor de volgende generaties te gaan staan. Het moet een gevoel zijn dat met hopeloosheid te maken heeft. Waarmee ik niet bedoel: 'Je moet wanhopig worden want er is geen hoop meer'. Nee, je moet het echt als hopeloos ervaren, waar iedereen mee bezig is. Want dat is het ook. En dat moet je zo ook gaan ervaren. En als je het ooit zo oprecht ervaart, lees dan pas verder vanaf hoofdstuk 4 in dit boek. Daar gaan we het over de next gen hebben. Het heeft echt geen zin om eerder al vanaf hoofdstuk 4 verder te gaan lezen. Want alles wat ik schrijf is paarden voor de zwijnen werpen, als je nog helemaal niet klaar bent met alle oude shit. En ik weet dat het heel verleidelijk is om te denken je echt helemaal klaar bent met alle oude problemen en

narigheid. Ja, het is heel makkelijk om daar klaar mee te zijn. Maar dat leidt tot niets hoor. Klaar zijn met alle problemen, dat is makkelijk. Maar je moet ook echt klaar zijn met al het geleur van alle oude lulverhalen. Hoe positief ze ook lijken. Ook dat zijn lulverhalen. Gelul en andere kutverhalen noem ik dat. Ja, ik ben er natuurlijk al lang klaar mee. Ik eis niet dat jij er ook klaar mee bent. Als je er verder mee wilt gaan, doe dat dan. Ik ben je niet aan het kanaliseren. Integendeel. Ik zeg dat je pas vanaf hoofdstuk 4 verder hoeft te gaan lezen, als je echt klaar bent met het oude paradigma, met het oude belastingenparadigma. Dat betekent niet dat jij de wereld moet gaan veranderen. Je hoeft ook niet te gaan strijden dat Nederlandse echtparen geen kindjes uit het buitenland meer kunnen adopteren. Nee hoor, dat is niet waar het over gaat. Waar het uiteindelijk om gaat is dat we het spel van die diep zieke mannen van ooit van de rug van de volgende generaties afhalen. En je weet dat ze daar alleen maar hun bestaansgeld voor hoeven te hebben, hun vrije levenstoegang terug hoeven te hebben. Precies wat hen altijd moedwillig onthouden is door al die psychisch diep zieke mannen van ooit, zodat mannen met hen konden uitvreten wat ze wilden, met heel het leven konden uitvreten wat ze wilden. Precies wat hen altijd moedwillig onthouden is, moeten we hen juist moedwillig NIET meer onthouden. Daar moeten we voor gaan staan.

Verwar 'de diep zieke mannen van ooit' overigens niet met 'mannen', alsof alle mannen van nu ook nog steeds zo zijn, en vrouwen niet. Nee, het gaat om de echo die de diep zieke mannen van OOIT hebben nagelaten: WIJ moeten zijn echo niet verder leven. Doen we dat wel, dan geven we dus ruimte aan mannen en vrouwen die op het leven kiezen te schijten, om hun zieke spelletjes te kunnen spelen. Daar hebben zij dus geen complot voor nodig, nee, WIJ bieden hen die schaal door door te gaan met het oude paradigma. En dat moeten we niet meer doen. Door de volgende generaties uit hun klauwen weg te halen.

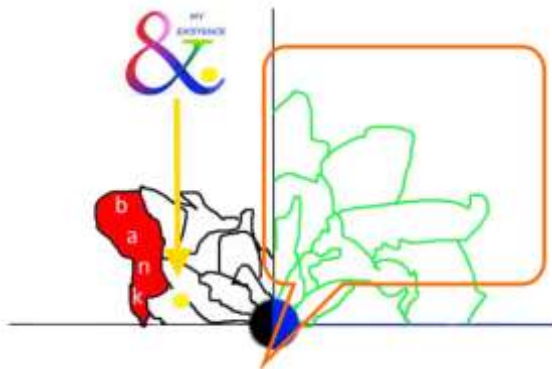
Vind je dit alles te heftig? Ik heb je gewaarschuwd in het vorige hoofdstuk. Je hoeft hier niet te zijn. Van mij mag je bewusteloos met het oude mee blijven doen, als dat is wat je wilt. Ik ben je niet aan het kanaliseren.

Ben je hier nog? Goed, ga al het nieuws nu dus waarnemen vanuit het steeds dieper beseffen dat we niets kosten en dat onze vrije levenstoegang ons ooit moedwillig ontnomen is ZODAT er met ons gespeeld kon worden. Als je geholpen wilt worden in het indalen naar de juiste innerlijke ervaring van de totale hopeloosheid waar iedereen mee bezig is, dan kan je hoofdstuk 3 gaan

lezen. Daar zal ik jouw onderscheidend vermogen vergroten. Maak ook hierin een bewuste keuze of je dat wel wilt. Don't push it: als je te snel gaat gaat het tegen je werken. Ga alleen maar naar hoofdstuk 3 als je daar klaar voor bent. En ga pas naar hoofdstuk 4 als je werkelijk in contact staat met de innerlijke ervaring dat je echt helemaal klaar bent met het oude paradigma. Je bent dus niet klaar met alle problemen, ja, dat begrijpen we allemaal wel dat iedereen klaar is met alle problemen. Nee, je bent klaar met het hele PARADIGMA dat we leven. Het belastingenparadigma. Zorg dat een gezin niet kan bestaan, en dan kan jij er een kindje van kopen. Zelfs soms niet eens kopen..... Dat is het belastingenparadigma. Je weet dat het gezin waar nu een kind weg geroofd wordt ZONDER MEER kan bestaan, dat het gezin niets kost. Je weet dat ooit moedwillig gezinnen beroofd zijn van hun vrije levenstoegang, zodat een groep andere mensen alles van die gezinnen konden graaien wat ze wilden: paardenkracht, seks, kindjes, belastingen, alles. Zie die echo door alles heen nog steeds aanwezig zijn.

De vreugde is dat we de volgende generatie maar 1 ding terug hoeven te bieden: precies wat hen altijd moedwillig afgenomen is. Dus waar het uiteindelijk om gaat is waanzinnig eenvoudig. Dat weet je al.

De linkerwereld is opgebouwd vanuit de roef van onze vrije levenstoegang, letterlijk de roef van ons bestaan. Dat is het zwarte gat in de kern onder aan de verbeelding.

Dat is zowel het zwarte gat dat ontstaat door de roef. Alsook het zwarte gat in ons zelfbewustzijn: we zagen de bron van alle shit niet meer, dat was uit ons bewustzijn weg geslagen. Maar juist dat staat daar links nu te schitteren als een gek: we hebben juist de roef van onze vrije levenstoegang, het knechten van

ons bestaan, daar getoond als de bron van alle shit. De ROOF van ons bestaan staat daar dus te schitteren als een gek. In ALLES daar links. Rechts is de normale wereld, waar je geboren wordt en er niets van je afgenomen wordt, jouw vrije levenstoegang jou niet afgenomen wordt, wat dus eenvoudig is via ons niets kostend bestaansgeld. Dus nu weet je waarom vrouwen nooit mee mochten spelen van psychisch zieke mannen, omdat na het baren alle kinderen meteen in de klauwen van de linkerwereld moesten komen. En nu nog.

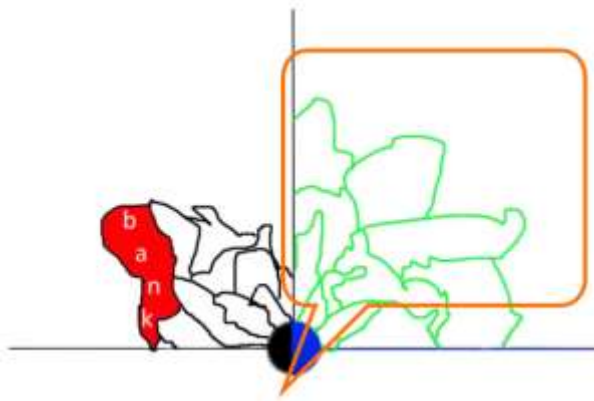
En zolang je blijft denken in termen als: 'Nou, in Nederland valt dat wel mee hoor', heb je de verloren singulariteit nog altijd niet terug werkend in jouzelf. Ga dan niet naar hoofdstuk 4. Het kan me niet schelen hoe lang het duurt voordat je eraan toe bent om naar hoofdstuk 4 te gaan. Misschien wel nooit. Als

je dit alles niet wilt weten, als je aan de oppervlakte van het leven wilt blijven, en je het alleen maar over 'het systeem' wilt hebben, zodat je je lekker kunt verschuilen achter berekeningen, dan is dat prima. Ga hier dan niet verder. Ik ben je slaaf niet, ik ga het hier niet voor jou over 'het systeem' hebben. Daar heb ik alles wat er vanuit het nieuwe referentiekader over gezegd moet worden, al gezegd. Dat heb je al in het e-boek ['Als de regering ineens oplost'](#) gelezen. Met het eerste boekdeel daarin kan je gewoon op systeemniveau blijven zitten. Stop daar dan met het lezen van mijn werk, als dat is wat je wilt. Ik ben je slaaf niet, ik ben hier dus niet het boek aan het schrijven dat JIJ wilt hebben. Ik ben dit boek aan het schrijven omdat IK dit wil schrijven. Ik ben je slaaf niet. En jij bent mijn slaaf niet. Je hoeft hier niet te zijn als je hier niet wilt zijn. Ik zal dat onuitputtelijk blijven herhalen. Want de oude psyche heeft dat nodig: die is namelijk echt diep belastend in iedere mm van het leven. En die belasteraar blijft alsmaar meelesen, en verbrijzelt daarmee alles wat er vanuit de rechterwereld komt, om het in de linkerwereld te kunnen blijven misbruiken. En dat ligt diep diep diep in iedereen opgeslagen. Als je bijvoorbeeld 'alle problemen daar links wilt oplossen' en vanuit daar naar de rechterwereld kijkt, of die daar iets voor heeft, dan ben je dus wederom de rechterwereld aan het leegroven, voor de linkerwereld. Je moet niets voor die linker wereld doen. Daar leven in Nederland 17 miljoen mensen. Laten die zelf de rechterwereld maar gaan leven. Nee, doen ze niet. Nou, ga hun shit dan niet aan de rechterwereld toekennen alsof zij die shit van links op moet ruimen. LEEF de rechterwereld. En zie hoe de linkerwereld je dan behandelt..... De troep in de linkerwereld moet als SIGNAAL werken: dat je dat teringparadigma daar links niet meer wilt. Je moet hun troep niet gaan willen opruimen. Je moet een ander paradigma gaan willen leven. Dan ga je mee maken hoe de linkerwereld dat zal willen blijven negeren. En dan zou je hun troep willen gaan opruimen? You gotta be kidding.

Als je de hopeloosheid van het steeds maar doorgaan met alle oude verhalen in de linkerwereld, echt in jezelf ervaart, dan ervaar je vanzelf ook dat we die wereld niet moeten willen redden. Maar dat we de volgende generatie moeten willen redden van die diep zieke wereld. 'Redden' als in: bescherming bieden tegen die diep zieke wereld. Door hen simpelweg te bieden wat van hen is: hun vrije levenstoegang is van hen. En ja, niet alleen van hen, van iedereen, maar zie je die 'iedereen' voor hun vrije levenstoegang staan? Nee, dus haal die 'iedereen' niet binnen in het verhaal om daarmee de volgende generaties opnieuw te blijven gijzelen aan de inertie van die 'iedereen'. Laat die 'iedereen' maar gewoon uitsterven. Enig moment zijn ze allemaal dood, gewoon vanzelf. Niet door een milieuramp, nee, omdat mensen nou eenmaal op een gegeven moment sterven. Dus biedt de volgende generatie wat van hen is, dan ontwikkelen zij zichzelf samen op een normale manier de toekomst in. En sterft de linker wereld daarmee vanzelf beetje bij beetje uit. Dat is hoofdstuk 4.

Hoofdstuk 3: Alles kwam tot nu toe uit dezelfde echo voort

De rechterwereld leven, de normale wereld leven, dat is waanzinnig eenvoudig, dat weet je. Samenleven vanuit bestaansgeld, dat sowieso.

In de fysieke wereld heeft dat waanzinnig weinig om handen, dat heb je in het e-boek '[Als de regering ineens oplost](#)' gezien.

Het probleem ligt dus echt in onze innerlijke wereld. En iedereen kan dit nu in jezelf toetsen. Je kunt toetsen hoe je ZELF de rechterwereld WEG refereert, zelf blijft gehoorzamen aan het oude raamwerk in jouzelf en die is er volkomen op ingericht om het normale WEG te refereren. Dat doe je dus zelf. Dat is de echo uit het verleden die iedereen zelf blijft toepassen.

Om de linkerwereld in stand te kunnen houden zijn er twee dingen nodig:

- Alles wat bij de rechterwereld hoort, WEG refereren, zodat er niets in dat gebied zal ontwikkelen
- Dwepen met de vertegenwoordigers van de linkerwereld: hen voortdurend als referentiemateriaal positioneren, en dat oude gebied dus blijven door ontwikkelen

Hoe weet je of iemand een vertegenwoordiger van de linkerwereld is? Nou, simpel: die komt niet vanuit het rechtergebied, onderhoudt dus het linker gebied, vertegenwoordigt het linker gebied. Dat hadden we vroeger niet kunnen onderscheiden, want we zagen vroeger alleen maar dit:

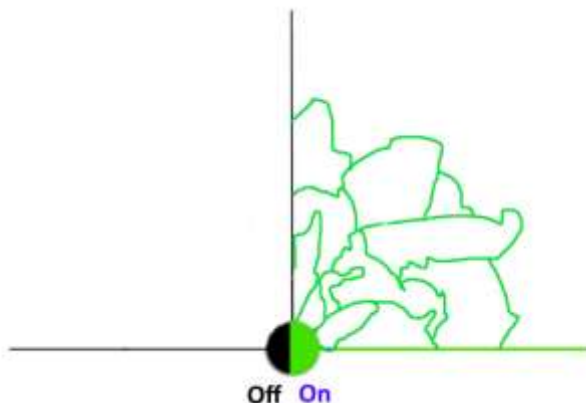

We konden dus ook alleen maar BINNEN dit beperkte referentiemateriaal 'vernieuwingen' zien. Wat dus steeds weer binnen het oude stramien zelf bleef vallen. Je ziet dat er in dit plaatje niet eens het bewustzijn is dat dit alles opgebouwd wordt uit het wegrukken van iets, zowel uit onze fysieke wereld

als uit onze bewustzijn wereld: het zwarte gat is hier onderaan nog niet getekend.

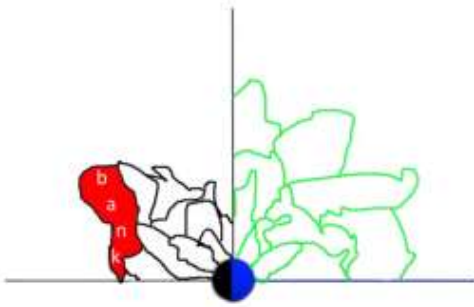
We hadden nog geen zicht op dat wat volkomen verloren was, en hadden dus niet meer het juiste referentiemateriaal ter beschikking in ons onderscheidend vermogen. Maar dat is inmiddels al lang weer terug, dus dat normale referentiemateriaal reflecteert voortdurend wat er nou werkelijk gaande is.

We weten nu dat als onze vrije levenstoegang altijd in stand was gebleven, dat we dan een heel andere wereld hadden ontwikkeld. De rechterwereld. En we hoeven helemaal niet te weten hoe die er dan precies uit zou zien. In 2001 wist je in de linkerwereld ook niet dat er ooit een Brexit aan zou komen, en dus was je in 2001 ook niet aan het proberen om de totale toekomst te weten. Als de Brexit zich aandient, dealt iedereen er mee. En zo is het ook in de rechterwereld: als er zich daar iets aandient, dealen we er mee. We hoeven dus niet te gaan verzinnen dat daar alles 1 grote harmonie wordt. Nee hoor, dat weten we niet. Wat we weten is het fundament van die wereld, het wezen van die wereld, en dat fundament raakt ons in onze waardenbeleving, in ons wezen, of niet.

Maar goed, we weten dat dat niet onze geschiedenis is, we hebben een andere geschiedenis, die van onderdrukking van onze vrije levenstoegang. Maar we weten wel hoe we de normale geschiedenislijn alsnog kunnen gaan leven. Dat weten we al sinds 2006.

Er zijn op dit moment dus twee geschiedenislijnen tegelijkertijd op aarde. Twee werelden tegelijkertijd op aarde, die zich beiden verder kunnen ontwikkelen:

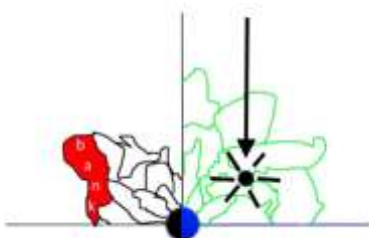
En je weet dat je dit 'per 1 persoon' moet zien: biedt je een persoon het zwarte gat, daar links? Of biedt je een persoon diens normale vrije levenstoegang, daar rechts?

En aan wie zou je de rechterwereld willen bieden? Nou, mensen die die rechterwereld willen leven natuurlijk.

En..... mensen die helemaal niet zelf kunnen beslissen, maar van wie jij weet dat die rechterwereld hen toebehoort, dat hun vrije levenstoegang hen toebehoort: nieuw geboren.

Omdat we het totale beeld nu hebben, zijn we in staat om vanuit de richting van de waarheid waar te nemen. We nemen de betekenis van de verbeelding dus niet van links naar rechts waar, alsof we de linker wereld naar de rechterwereld moeten zien te veranderen. Nee, we weten wat er in het verleden is gebeurd: we nemen de betekenis van de verbeelding dus van rechts naar links waar: we leefden oorspronkelijk vanuit vrije levenstoegang samen, en enig moment zijn een stel randdebielen daar het hart uit gaan rukken: hebben ze het leven haar vrije levenstoegang ontnomen (wat we in het heden nog steeds kunnen herkennen), hebben ze het leven aan zichzelf onderworpen, en vanuit daar is tot aan de dag van vandaag de wereld dus opgebouwd, met haar linkervorm. Je ziet wat het resultaat ervan is.

De linkerwereld kan alleen maar bestaan door de uitstoting van onze vrije levenstoegang, de ontrukking van onze vrije levenstoegang. Die niets kost, dat weet je, want je weet hoe die met gemak weer terug te plaatsen is.

Wij zijn nu in staat om de verbeelding van de WERKELIJKHEID van rechts naar links te lezen: We dienen de rechterkant te leven, en als we dat niet doen, dan rukken we dus iemands vrije levenstoegang weg, en die belandt dan in de linkerwereld. Dit is wat iedere dag opnieuw gebeurt.

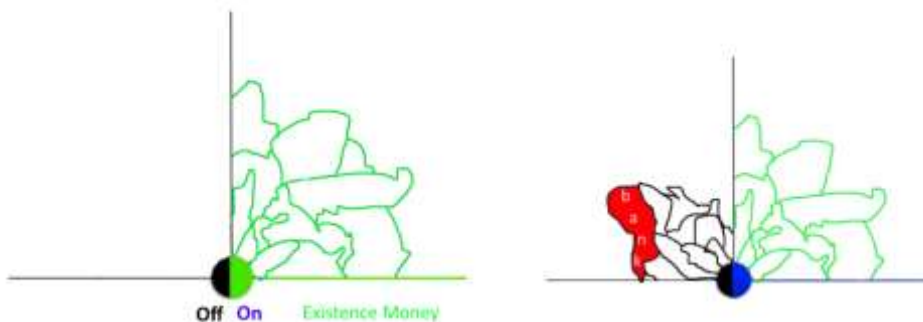
Dit is wie we zijn (geworden): we vinden het helemaal geweldig om het hart uit het normale samenleven weg te rukken, de niets kostende souplesse van het samenleven weg te rukken, iemands en iemanden hun vrije levenstoegang weg

te rukken, onze eigen vrije levenstoegang weg te (laten) rukken, de vrije levenstoegang van onze eigen volgende generaties weg te (laten) rukken, het hart uit HUN normale samenleven weg te (laten) rukken, zodat ze zelf ook de linkerwereld blijven leven, vormgeven en ervaren.

Als je de betekenis van de verbeelding nog steeds van links naar rechts leest, dan wijs je het normale nog altijd in jouzelf af als jouw normale referentiepunt, dan zegt jouw innerlijke structuur nog steeds dat je de linkerwereld het normale referentiepunt vindt, 'maar dat moet slechts een beetje geoptimaliseerd worden'.

Nee er hoeft links helemaal niets geoptimaliseerd te worden, de RECHTERwereld moet zich kunnen leven. Er moet aan mensen hun vrije levenstoegang niet meer ontrukkt worden.

Het viel je misschien op dat de kleur van de kern onderaan in deze twee verbeeldingen anders is:

In de linkerverbeelding is het groen, in de rechter verbeelding blauw.

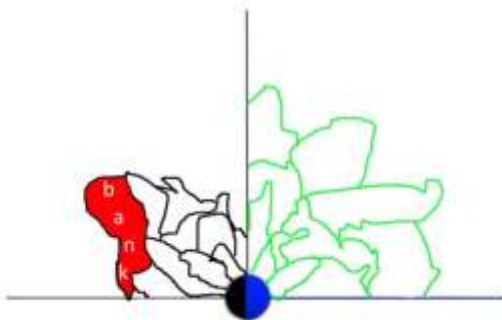
Als we altijd vanuit vrije levenstoegang verder waren gaan, afgelopen geschiedenis op aarde, dan zouden we ons helemaal niet expliciet bewustzijn van die kern van vrije levenstoegang. Dat zou dan zo normaal zijn, en door alles wat we doen heen verwoven zijn, dat we ons er niet van bewust zouden zijn wat er zou gebeuren als het ons ontnomen zou worden, noch hoe we dat zouden moeten beschermen. Dat is het groene.

Maar nu weten we dat dus maar al te goed, hebben we er bewustzijn op zitten en moeten we er nu ook bewust mee omgaan. Dat is het blauwe.

En de rechter verbeelding heb ik even omgedraaid, voor degenen die automatisch van links naar rechts blijven interpreteren: dan kan jij de verbeelding gewoon zo tekenen voortaan: 'Eerst leefden we links normaal vanuit vrije levenstoegang', en toen werd het hart uit onze samenleving weg

gerukt, is ieders vrije levenstoegang weg gerukt door een stel randdebielen die het leven aan zichzelf wilden onderwerpen en is de rechterwereld opgebouwd, de huidige wereld zoals we haar kennen. De linkerwereld is daardoor verdwenen, zowel in onze fysieke wereld als in onze innerlijke wereld: we waren haar volkomen kwijt. (Besef even over welk plaatje ik net aan het schrijven was).

Ikzelf blijf overigens gewoon deze versie hanteren:

Ik lees dit net zo goed van links naar rechts, maar ik *interpreteer* het van rechts naar links, vandaar dat het voor mij zo kan blijven staan.

Ik weet dat wat er gaande is op aarde, dit is: 'De rechterwereld aan iemand ontrukken, dan belandt die in de linker'.

Nou, valt allemaal wel mee toch? Waarom waarschuwde ik in het vorige hoofdstuk nou zo voor dit Hoofdstuk 3?

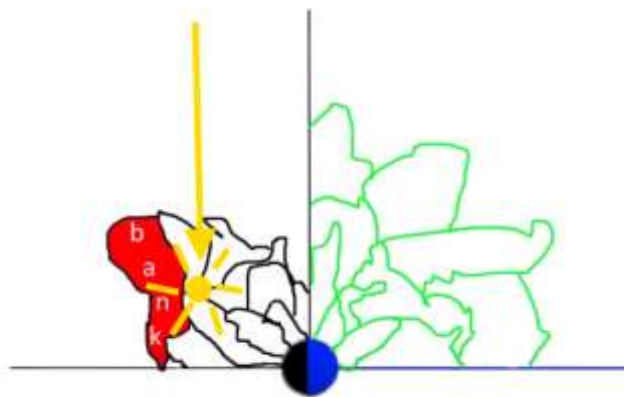
Omdat ik zeker weet dat je zelf de agressor bent die de linkerwereld blijft door ontwikkelen. Want dat is iedereen, die agressor naar de rechterwereld. Zo zijn we innerlijk gevormd. Totdat je begrijpt dat je de rechterwereld niet meer moet weg refereren, niet meer moet ontrukken, niet meer moet belasten, niet meer moet toolen, niet meer moet offeren.

Zo zeg, dat is nogal wat.

Nou, het lijkt heel wat ja, maar het valt allemaal nogal mee. Dat kan je waarnemen, dat het allemaal meevalt, als je de rechterwereld als je normale referentiepunt neemt, als je het samenleven vanuit vrije levenstoegang als jouw normale referentiepunt neemt in jouzelf. Dat is het point of no return.

Je bent prima in staat om in jezelf te ervaren of je het point of no return bereikt hebt in jouzelf, of je het normale samenleven in jezelf als het normale referentiepunt bent gaan ervaren. Pas dan kan je het naar de volgende generaties overdragen, want pas dan ben je het normale samenleven niet meer aan het toolen voor het oude samenleven.

Dat toolen steekt in elkaar zoals je [in dit artikel kunt lezen](#). Wat er staat is prachtig verwoord, en ook heel herkenbaar. Maar het is weer de bekende belastende lafheid: deze personen niet hun onvoorwaardelijke vrije levenstoegang bieden (geen bestaansgeld naar hen door laten stromen), zodat ze onschendbaar zijn geworden voor de wereld om hen heen die hen maar schreeuwlelijkers vindt. Vanuit hun vrije levenstoegang (vanuit bestaansgeld) hebben zij hun normale verweer tegen de wereld om hen heen die hen maar niets vindt en hen daardoor overal uitduwt. In het artikel staat doodleuk dat deze mensen daar maar gratis mee verder moeten gaan, uit naam van die wereld die niets van hen wil weten: 'De wereld heeft hen nodig'. Oh ja? Waarom betaalt de wereld hen dan niet? Omdat de wereld niets van hen wil weten. Maar de oproep is er een van toolen: 'Ga toch door, want de wereld heeft je nodig, en zie maar hoe je dan in deze wereld overeind blijft staan'. Dat komt volledig uit de linkerwereld: het graaien en misbruiken en toolen en belasten dat daar staat te schitteren als een gek.

Als je echt vindt dat de mensen waar het artikel aan refereert iets te bieden hebben, dan wil je dat ze per se zonder meer vrij zijn om hun ding te doen, en dus wil je hen in hun oorspronkelijke staat zien, in hun vrije levenstoegang zien, en dus BIEDT je hen dat, in plaats van hen met plakkende

schouderkloppen te besmeuren: 'Blijf jij maar gratis werken voor de wereld die niets van je af wil weten en zie zelf maar hoe je daarin overeind blijft, ook al krijg je geen baan meer als mensen op je naam googlen en zien hoe jij je uitlaat, schreeuwlelijkerd. DE WERELD HEEFT JE NODIG, en zie zelf maar recht overeind te blijven in die wereld!'. Oh kots.

Je moet hen juist helder maken dat zij die zieke wereld om hen heen niet nodig hebben. Wat ze nodig hebben is hun bestaansgeld, en dat is hun normale levenscontext, dat is hun normale vrije levenstoegang. En dus moet je niet dat soort 'gedichten' schrijven, maar hen hun vrije levenstoegang terug bieden, zodat ze hun ding kunnen doen. Het blad moet haar lezers helder maken dat ze

maandelijks door kunnen laten stromen, naar minstens 1 'zo'n' persoon, waarvan daar gezegd wordt dat de wereld hen zo hard nodig heeft.

Oh nee.... Dan hoeft het ineens niet meer. Nee natuurlijk niet, want het komt allemaal uit de graaiende linkerwereld, niet uit de beddende rechterwereld.

De rechterwereld niet meer aan mensen ontrukken. Dat is waar het om gaat. Dat kan duizend keer verteld worden, en dan wordt het ook echt wel begrepen. Maar zodra je zegt: 'Je kunt naar iemand maandelijks 1 of meer euro bestaansgeld door laten stromen, zodat die rechterwereld zich kan leven', oh nee, dan is het ineens allemaal heel onbegrijpelijk en onnodig.

Je kunt zelf in alles in de linkerwereld mee blijven doen, daar zelf dus blijven staan, en dan toch de rechterwereld zich laten leven: door bestaansgeld door te laten stromen.

Ook dat maakt helder dat het niet gaat om het verbeteren van de linkerwereld, maar om het de rechterwereld mogelijk te maken zich te leven, die rechterwereld niet meer aan het leven op aarde te ontrukken. Die rechterwereld er OOK te laten zijn, zodat die zich ook verder kan ontwikkelen.

Zodat niet alleen in de linkerwereld 'het milieu gered wordt'. Maar ook in de rechterwereld. In de rechterwereld zullen mensen dat heel anders doen. Iemand die vanuit vrije levenstoegang leeft, kan heel andere dingen doen dan iemand die vanuit de linkerwereld met het milieu bezig is.

Als je nog niet in jezelf kunt onderkennen dat het gaat om het NIET meer ontrukken van de rechterwereld, dan leeft de agressor naar het normale samenleven nog steeds in jouzelf.

Zoals het ooit ging om het NIET meer ontrukken van de vrijheid aan zwarte mensen. Die vrijheid hoefde niet eerst nog gefabriceerd te worden in een fabriek. Nee, die moest niet meer aan zwarte mensen ontrukkt worden. Mensen die toen begonnen met 'Ja maar'hadden nog steeds het oude als referentiepunt, alsof de vrijheid van zwarte mensen niet normaal was en dus niet gewenst, of op zijn minst overladen mocht worden met randvoorwaarden.... En 'jij' als agressor naar de vrijheid van zwarte mensen zou die randvoorwaarden dan wel even vertellen.....

We moeten de rechterwereld baren. Alsnog. Haar geboortekanaal is waanzinnig eenvoudig: iemands vrije levenstoegang niet ontnemen.

Het geboortekanaal van de linkerwereld was de zieke psyche van een stel randdebielen van ooit, lang geleden. In het heden blijven we diens echo steeds weer herhalen, door te doen wat hij deed: mensen hun vrije levenstoegang ontnemen, dat werkt als geboortekanaal voor de linkerwereld.

Het normale samenleven, het samenleven vanuit vrije levenstoegang, is ons centrale referentiepunt, is onze normaalpotential. En we dienen 'the state she's in' te onderkennen: ontrukkt aan de volgende generaties.

Ontrukkt aan iedereen, maar dat is niet het perspectief waar het om gaat. Want die 'iedereen' heeft geen manier gevonden om de volgende generaties te beschermen tegen dit ontrukken, dus die 'iedereen' moet niet gaan doen alsof ze met hun allen zelig zijn. Nee, ze zijn met zijn allen in gebreken gebleven: ze hebben geen bescherming weten te bieden aan de volgende generaties. En precies dat is dus wat altijd gemist is en er alsnog moet komen.

En daar komt het weg-refereren weer om de hoek kijken.

Want alle beschermingsleutels zijn al lang weer terug. Maar die grote 'iedereen' wil ze niet hebben, wil ze per se weg-refereren.

Om de linkerwereld in stand te kunnen houden zijn er twee dingen nodig:

- Alles wat bij de rechterwereld hoort, WEG refereren, zodat er zich niets in dat gebied zal ontwikkelen
- Dwepen met de vertegenwoordigers van de linkerwereld: hen voortdurend als referentiemateriaal positioneren, en dat oude gebied dus blijven door ontwikkelen

Hoofdstuk 3b: Hoe we het zelf WEG refereren

Ik ga je hier in Hoofdstuk 3b laten zien hoe diep het WEG refereren zit.

Ik heb 'WEG' met hoofdletters geschreven, omdat dat ook echt hetgeen is wat het oude paradigma in iedereen wil: WEG refereren, zorgen dat iets WEG gaat. Het gaat dus niet slechts om 'negeren', en dan verder je eigen gang gaan, nee het oude paradigma in iedereen wil echt dat het WEG gaat. Wat? Nou, alles wat zou leiden tot het leven van de rechterwereld.

Zoals de agressors van ooit echt wilden dat ieders vrije levenstoegang WEG ging. En die is dus ook volkomen weggerefererd geraakt, ze kwam niet meer in onze referenties voor, niet meer in ons bewustzijn, niet meer in onze scholing.

Ze was volkomen weg. Hooguit zat ze nog wel als een abstract utopisch verlangen in velen, vooral in mensen die het door de eeuwen heen slecht hebben gehad, maar dan nog werd ze niet als 'vrije levenstoegang' benoemd, maar als 'Had ik maar voldoende geld', en dat soort zaken.

Het belastingenparadigma in ons is een gigantische smerige vervuiler: ze wil alles wat bij de rechterwereld hoort, WEG refereren. Niet slechts negeren, nee ze wil dat het WEG gaat, zodat het niet overgeleverd kan worden, en in de vergetelheid raakt. En dat mag heeeeeeel wat kosten.

Dit zit in iedereen. En dat zit niet alleen op bestaansgeld. Nee, het zit op alles wat zelfverklarend is.

Huh? Zelfverklarend? Ja.

Het oude belastingenparadigma in iedereen wil per se de referenties van de rechterwereld niet. Ze wil dat die weg gaan en weg blijven. Want die verklaren alles vanzelf en dat mag natuurlijk niet gebeuren.

Ik ga je daarvan hier in Hoofdstuk 3b voorbeelden laten zien. Maar ik plaats Hoofdstuk 3b hier pas, als Hoofdstuk 4 er al staat. Ik zorg er altijd voor dat je sowieso weer terug naar de oppervlakte van het leven terug kan gaan, als je gaat afdalen. Dus ik wil dat je naar Hoofdstuk 4 kunt 'ontsnappen', als het je hier in Hoofdstuk 3b teveel begint te worden.

Ik geef hier nu wel 1 voorbeeld van dat wat iedereen vanuit het oude paradigma wil weg refereren; eentje die niet zo heftig binnenkomt.

De rest volg later.

Voorbeeld: De sleutel waarom we altijd dachten dat de economie alsmaar moest groeien en groeien, is al lang aangereikt. In die sleutel ligt zowel het bewijs dat het helemaal niet waar is dat de economie alsmaar moet groeien (dus jippiejee we zijn van die dwangmatigheid verlost), alsook is aangewezen *waarom* iedereen nou toch altijd dacht dat die voortdurende groei nodig was, plus het bewijs is geleverd dat die gedachte, die 'reden' helemaal niet klopt. We hoeven dus niet langer vast te lopen in de aanname dat de economie moet en zal groeien. Die groei hoeft niet meer in onze verklaringen voor te komen. En het is een heel simpele sleutel, die heel simpel uit te leggen is. Goh, dat is nogal een sleutel dan zeg.

Ja, dat is nogal een sleutel. En iedereen negeert haar. Past haar niet toe. Geeft haar niet door. Ze MOET weg gerefereerd worden. Met als gevolg dat er [in](#)

[deze film](#) wel gezegd wordt dat we niet voor oneindige groei moeten gaan, maar er totaal overheen gesprongen wordt, waarom we nou eigenlijk altijd DACHTEN dat die oneindige groei nodig was? De oude onderliggende aanname wordt dus niet ontmanteld. En vervolgens komt er een hele verklaring waarom er gekozen moet worden voor een donut groei... 'Zodat het bbp tenminste op een goede manier wordt toegepast'..... Dat is geen economie, dat is politiek. Ja je wordt genaaid waar je bij staat. En iedereen wil dat zo houden.

Want wat iedereen niet wil, per se niet wil, is dat er met waanzinnige eenvoud aangewezen kan worden dat al onze (onbewuste) aannames gewoon niet kloppen. Bewijsbaar (eenvoudig bewijsbaar) niet kloppen. Want als dat je aangereikt wordt, dan weet je ineens alles zelf. En dat is afschuwelijk voor het oude paradigma in iedereen. Die wil niet zelf na kunnen denken. Yep, echt waar.

Natuurlijk wil dat oude paradigma wel duizend boeken lezen en pronken met wat je dan allemaal weet, en refereren aan zogenaamde autoriteiten. Maar het wil niet zelf wezenlijk weten en nadenken. Want dat zou het allerergste op aarde zijn. Waarom zou dat zo erg zijn? Ah... ga dat maar na in jouzelf.

Het effect is dat alle sleutels die nodig zijn, al lang beschikbaar zijn gesteld, maar iedereen ze weg refereert. Het is niet alleen 'negeren', dat zou tot daaraantoe zijn. Nee, het is echt het weg willen hebben, want aan alle oude shit (die al lang doorgeprikt is) wordt wel nog steeds gerefereerd.

De sleutels die ik sinds 2006 aanreik, kan iedereen altijd zelf toetsen. Ze zijn altijd waar, iedereen kan het zelf nagaan. De reden waarom niemand het meer zag, was omdat iedereen altijd alles probeerde te verklaren via het oude referentiekader dat altijd door de vertegenwoordigers van het oude aangereikt is geweest, als: 'HIER moet je het mee doen!!!'. Maar in dat oude gebied is het nou juist niet te vinden (vandaar dat agressors van ooit altijd wilden dat je per se in dat gebied zou blijven, en tegenwoordig heeft iedereen dat zo aangeleerd, en draagt dat dus zelf allemaal zo over). Het gebied waar het allemaal wel te vinden is, was altijd moedwillig weg gerefereerd: 'DAAR mag je de verklaringen niet vandaan halen!!!'. Nee natuurlijk niet, want dan pleurt het oude lulverhaal in 1 keer in elkaar, doorziet iedereen het in 1 keer als dom gelul.

Als de ware verklaring niet in gebied abc ligt, dan krijg je lulverklaringen als je het toch vanuit gebied abc probeert te verklaren.

Wat mensen nou willen, is dat ik net doe alsof die sleutels niet 'door' komen, omdat ik het niet goed vertel, alsof ik het nog maar een keer beter moet uitleggen. Nee hoor, ze komen niet door omdat mensen er zelf een schurftkel aan hebben, ze zelf weg willen refereren. DAT is de reden van het feit dat alles op oude voet verder blijft gaan. Dat weg refereren IS het oude paradigma dat bij iedereen nog steeds in stand is. Zelfs al zie je dat de sleutels waar zijn, dan MOET je voor jezelf toch op zijn minst verklaren 'Dat ze natuurlijk geen enkele betekenis kunnen hebben'... goh.....

Sleutels vanuit de rechterwereld..... Je moet en zal ze weg refereren, zegt het oude paradigma in jezelf: ze mogen GEEN betekenis hebben... dat rechter gebied MOET een leegte in onszelf blijven.....sounds familiar?

Als een ooit verloren wereld niet meer verloren is, dan krijgt iedereen zicht op zichzelf, op hoe je haar ZELF blijft uitstoten, weg refereren, weg verklaren, van betekenis blijft ontdoen.

Mooi he, dat ze terug is, zodat iedereen zicht kan krijgen op de eigen uitstotingspatronen. Graag gedaan.

Kijk, in de verbeelding hieronder sta ik in al mijn gedaanten met al die sleutels in mijn hand. En ik moet natuurlijk net doen alsof mensen er niets mee kunnen, door MIJ. Ik heb het gewoon nog niet goed uitgelegd, ik heb het gewoon nog niet via het oude gebied der lulverklaringen uitgelegd en dus kan niemand er wat mee Want alles moet wel uit dezelfde echo als altijd al blijven voortkomen natuurlijk... Tja, die echo krijg je niet bij mij. Maar echo zelf gerust verder als je daar behoefte aan hebt. Hoofdstuk 4 echoot niet natuurlijk.

